

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1061478/3

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד דפנה (הורביץ) כהן)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יניב כהן)

הנדון: דחיית טענה לפגיעה מינית בבת, לאחר דיון מעמיק וירידה לפרטים

החלטה

בפנינו תיק להחזקת ילדים.

כיום, טוען ב"כ האב: תקופה ארוכה לא התקיים דיון, התקבלה בעבר החלטה להשבת הסדרי שהות באמצעות מתאם הורי. האם מכפישה את האב בכל דרך, בית הדין הגדול שאל את האם מדוע האב לא רואה את הילדים, והיא אמרה בגלל תפוח וקולה. יש לנו תמלול ושיחות עם המתאם ההורי, שאומר לאב שהפגישות מצוינות ואין תלונות מצד האם. בחודש ספטמבר, האם מגישה בקשה לצו הגנה בטענה קשה לאונס. בתיקים אחרים יש קביעה, שטענה כזו לא נגמרת בבית הדין. אין לה חיזוק, המשטרה ועו"ס לחוק נוער לא הגישו, המשטרה לא מצאה לנכון לתת צו הרחקה. עברו כבר כמה חודשים, ואין כלום אחרי התלונה, האב לא עצור, זו תלונת סרק. הבת עצמה כתבה לאב שבקשו מהאם לשקר והיא מצטערת. עבר זמן, האם רצתה שהוא יראה בכלל את הילדים, ובית הדין החליט שיש חשש לניכור הורי חמור.

מוסיף ב"כ האב: מבקשים שבית הדין ייעשה שימוש להסרת הפיקוח והרחבת המשמורת. האם טענה שהאב אנס, אך יש דוחות הגורמים המטפלים. ביום 10.2 רשמה הגב' שוורץ כי המפגשים סדירים והילדים מתרגשים להגיע למפגשים. ועוד (מקריא). אם היה שמץ של אמת בתלונת האם, אמרה השופטת שילד שפוגעים בו לא מדבר, וכל שכן שלא יכול לפגוש באב, בתיק זה הקשר הוא נפלא והמוטיבציה של האב היא גבוהה. לא היה מקום לתלונה כזו. אבקש לעשות כפי שעשו באשקלון. יש לעשות סנקציה, היא מסכנת את כל הילדים, בכך שבאה בכזה טיעון לבית הדין. אין לה בתיק כל ממצא רפואי. אין כל הליך חקירתי או פלילי. האב כופר בטענה זו. המתאם הורי מלווה את ההסדרים. גם התלונה על החטיפה, שהילדה ברחת אליו, גם היא נסגרה. לכן הגיש עוד תלונה. האב מברך על חוות דעת על הסדרי ההשות, אך זה קשה לשלם כספים כל פגישה ושברקע מרחפות טענות קשות. בית הדין ער לניכור הורי שבתיק זה. היא הגישה ערעור לבית הדין הגדול, אך לא הפקידה אפילו 5000 ש"ח. לא היה מקום להגשת הערעור. גם נמחק לה הערעור. האם עושה מלחמת התשה כנגד האב ועושה שימוש בכלי המכוער ביותר שאפשר. פדופיליה כנגד הילדה של עצמו. בית משפט קבע שהרף להוכיח טענה זו הוא גבוה בעשרות מונים. החוקר אמר לאב שהוא מרחם עליו. עשרות תלונות הוגשו עליו

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

והן נסגרו. האם בקשה בתחילה את הצו בבית משפט, והשופט אמר שיש עילה לדחות את הצו כי הסמכות לבית הדין, אך היא מנסה לעקוף.

הוגשה החלטת בית משפט מיום 9.9.21, שם רשם השופט כי המבקשת יכלה לפנות לבית הדין ו"לכאורה די באמור היה די למחוק את בקשתה וכו'".

מוסיף ב"כ האב: בטענה לפגיעה מינית לקטין, יש להתחיל עם רופא מומחה שהוא זה שפונה למשטרה, ואין בתיק. אין תולדה לחקירה שלו במשטרה, לא נמשך ההליך. נבקש שבית הדין יבטל את הפיקוח. יש גם הקלטות, שמספר חודשים לפני התלונה, היא מנהלת שיחות אינטימיות עם האב וקונה לו מתנות. מדובר באם שלא בוחלת באמצעים, היא מטרת את האב ואולי זה פרויקט חיה. בבית היא מדברת אתו בלשון רכה מאוד.

ומוסיף ב"כ האב: הילדים מסכנים, יש לאב קשר נפלא עם הבת. יש לדחות את בקשת האם עם התראה, לגרום לה לחשב מסלול מחדש. להבין את חשיבות האב בחיי הילדים. בחו"ד רשום שהילדים מחוברים לאב ומתרגשים אתו. אין מקום לצו הגנה. ויש לבטלו, ויש להשית על האם הוצאות לדוגמה, שכר טרחת האב כ-30,000 ש"ח מינימום. למעלה מחצי שנה לא מגיע לה מזונות, כי היא הורה מנכר. האב בהסדר עם הוצל"פ באשר למזונות.

האם עצמה מגיבה לבית הדין לשאלה באשר לתלונות שלה כנגד האב: הבת שבגיל 11, בית הדין נתן אפשרות לפיקוח, הבת חזרה עם התפרצויות, וחשבתי זה הסתות, כי הוא לפעמים לא שומר על הלשון שלו. עלו ספקולציות של אנשים מסביב, לא דיווחתי לרווחה כי רציתי לשמור על הבת, אמרו לי לשמור על הבת, אמרתי למתאם שאני צריכה לראות חיבוק של אבא יותר מדי, לפי שנה וחצי, ראיתי שהאב מחבק את הבת. לא ראיתי לנכון לבוא לבית הדין. לא יכולתי לקחת על עצמי. אני מפחדת להיענש. המשכתי תמיד לתת. הילדה סיפרה כשחזרה מאם האב, חזרה מתפרצת. באותו לילה היא אומרת לי שיש לה ולאבא סודות. אני במלחמת הישרדות. ואני הלכתי לישון, היא לא אמרה לי מה הסוד. למחרת, מישהו אמר לי שקורה פה משהו וזה לא נורמלי. הבת סיפרה למישהי שהייתה אצלי בבית, היא סיפרה לה [...] לי הבת לא סיפרה בחיים [...] הם יצאו מהחדר, ואותה אישה אמרה לבת "תספרי לאמא", והבת לא סיפרה, ואותה אישה אמרה ליד הבת ש"אבא שלה נוגע בה ומקיים יחסים כמו גבר ואישה". אמרתי אז לבת, שתגיד שלאותה אישה שזה לא נכון. עד היום אני לא מדברת על זה עם אף אחד. אמרתי לבת, והיא סיפרה לי שהיא ואבא [...] לא זוכרת את המילים [...] ש"אבא שוכב עלי" ושאלתי האם זה עם בגדים, והיא אמרה לי שזה "עם בגדים". כשהבת הייתה אתי בחדר, גם אותה אישה הייתה בחדר. שאלתי את הבת האם זה היה כשהוא היה שיכור, והיא ענתה לי שכן. אותה אישה אמרה לי שהיא חייבת לדווח למשטרה, והלכתי איתה למשטרה. אחד המפקחים (לא רוצה לומר את שמו) אמר לי שאני אשמור על הילדים שלי, ולא הבנתי למה. הבעל מחפש קשר אתי. הוא בא אלי עכשיו שיכור.

האם מסכמת מה גרם לה לחשוב שהאב פוגע מינית בבת: שהיא חזרה עם הלבנים, שהיו מלאים בלבן. קרוב לבת מצוה, ולא התייחסתי. לא יודעת מה זה קשור, אולי התחכנו. גם שהבת מתפרצת אלי. היחסים הן האב לבת, משהו לא הגיוני. הבת סיפרה לאישה שישבה אתה בחדר. אני מתבססת על רצף של דברים שנאמרו. אולי קשורים, כגון התפרצויות של הבת. אני מתבססת על כל הרצף. לא יודעת אם אדע אי פעם אם זה היה. אך הוא מפר צו הרחקה ובא שיכור. אז אולי כשהוא היה שיכור הוא לא שם לב ונגע בבת. הלכתי לראות חיבוקים והחום הזה, וראיתי שזה חיבוק אבהי. זה לפני שנתיים. מאז הוא מעשן ושיכור. אני לא הייתי עם האישה ועם הבת בחדר, האישה הגישה תלונה על מה שהיא שמעה, ואני לא הייתי איתם, אז לא אוכל לספר מה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

היא אמרה לאותה אישה. אם העליתי כזו טענה, זה אומר שיש לה ביסוס. לקחתי את הבת לבדיקה להדסה עין כרם, למיון לנפגעות לאלימות מינית, ואמרה לי שאסור לה לכתוב ממצאים.

מציגה האם את מכתב הרופאה במיון, מיום 5.9.21, שם נרשם: "לדברי האמא (ללא נוכחות הילדה) – הייתה אישה מוכה, האבא מקיים יחסי מין מלאים עם הילדה תוך כדי שכרות". למעשה, אין המלצה הנוגעת או המצביעה על חשש פגיעה מינית.

האם נשאלת, הרי בפנינו אמרה אחרת מאשר אמרה לרופאה בבית חולים, לא טענה שהאב מקיים יחסי מין מלאים עם הבת, והטענה החמורה ביותר שלה הייתה שהאב שכב על הבת עם בגדים, והאם מגיבה: כך הבת סיפרה לאותה אישה. לא שמעתי מהבת כך בעצמי, רק מה שהיא סיפרה לאותה אישה. זה הספיק לי כדי שלא לעשות בדיקות.

מוסיפה האם: אחרי חקירת ילדים, שלחו את הבת לרופא משפטי. חוקרי ילדים הגיעו לבית ספר בהפתעה, והבת הייתה עצבנית. ואמרה שהיא לא מספרת לנו שום דבר יותר. הם חקרו גם את הקטנה בלי להודיע לי. המשטרה אמרה שהקטנה ראתה הכול, ולכן חקרו אותה.

מציגה האם מכתב מרופא משפטי, מיום 23.12.10, שם נרשם: "לדברי האמא – הילדה הייתה בביקור אצל אביה לפני כ 20 יום, לדברי הבת, אבא נגע בה".

בית הדין הקשה, מהיכן באה הטענה "אבא נגע בה", שהרי בפנינו לא טענה כך? כן הקשה, שהרי בבית חולים טענה שהאב קיים יחסי מין מלאים עם הבת?

מגיבה האם: המשטרה פנתה לרופא המשפטי. אני הבאתי את הילדה. אך לא דיברו אתי. הרופא רק בודק, לא חוקר את הבת. מה שנרשם לעיל, זה בקבלה. שם נרשם רק שהאב נגע בה. בקבלה לא סיפרתי מה התלונה. זו לא רופאה שקבלה אותי.

למעשה, תגובתה לא שכנעה את בית הדין כי אין פה שינוי גרסה.

האם נשאלת: האם היה עוד אירוע שהאב פגע בבת או שהחשיד אותה בכך?

והיא מגיבה: מבין הזמנים היא הגיעה עם הלבנים, היה עוד מקרה לפני שנה, שאני הסכמתי עם המתאם הורי שהילדים יהיו יותר זמן עם האב בסוכות, ולמחרת הבת חזרה, מכווצת וצועקת, ולא סיפרה. כך היא מתנהגת כשהיא חוזרת מביקורים. אמרתי שאני רוצה לראות בעיניים שלי. ואז למחרת הבת סיפרה לי שהיא ישנה עם אבא בסוכה ולא שאר הילדים. ואמרה שאבא נעל את הדלת של הבית, והסוכה למטה. זה עוד דבר. גם מפקח אמר לי לפני שנתיים שאשמור על הבת. הוא אמר לי שהבת על האב כשהוא על הכיסא והוא מסובב את הבת. אך לא עשיתי מזה ענין כי זה אבא וכך אבא. אך הבת אמרה זאת מפורשות. לא היה אחרי שבת, רק הלבנים שהיו מלוכלכים.

בבקשתה לצו הגנה מיום 9.9.21 רשמה האם:

"[א'] סיפרה שבמהלך השבת, אביה אנס אותה, ולצערי הרב כבר משנת 2020, בזמן הסדרי ראייה בפיקוח של המשפחה בזמן ששני הקטנים הנוספים ישנים איתם במיטה אחת. יכול לפגוע בה שוב כפי ש[א'] סיפרה. מפחדת על שאר הילדים. יש תיעוד רפואי, אנס אותה במשך שנים".

והאם נשאלה – הרי הדבר לא עולה בקנה אחד עם מה שהיא סיפרה בדיון, שהרי לא דיברה בדיון על אונס של שנים, אלא על אירוע חד פעמי, אף שנשאלה על כך מספר פעמים. כן אמרה בפנינו כמה פעמים שלא היה כל אירוע אחרי שבת חוץ מהסיפור על הלבנים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האם מגיבה: כנראה הכוונה לאחרי בין הזמנים. הבת סיפרה לאותה אישה שהיו שבתות שהיו דברים. הכוונה ל"מהלך השבתות".

בית הדין לא השתכנע מדברי האם, וסבור כי לאור דברי האישה המפורטים בדיון, ישנה סתירה בין הגרסאות.

וכן נשאלה האם על מה שרשמה בבקשתה לצו הגנה כי "יש תיעוד רפואי אנס אותה במשך שנים", שהרי לא ספרה לנו עד כה אף פעם אחת על אונס של שנים, והאם מגיבה: הבת סיפרה לאותה אישה שזה קורה במשך שנים.

בית הדין אינו יכול לבדוק זאת, אך האם לא אמרה קודם לכן שהבת סיפרה שהאב נהג כך עם הבת במשך שנים. בית הדין רואה בכך שינוי גרסה מובהק.

כן נשאלה האם על מה שרשמה בבקשתה לצו הגנה כי "יש תיעוד רפואי", שהרי בפנינו לא הוצג שום תיעוד רפואי אף שניתן לה לטעון הכול באשר לחשד שלה לתקיפה מינית, והאם מגיבה: התכוונתי לתיעוד רפואי. יש תיעוד רפואי לכל מה שאני אומרת. תיעוד שלקחתי את הבת להיבדק.

בית הדין מבהיר כי הסבר זה לא מקובל על בית הדין, וכשאלו רשמתי בבקשה לצו הגנה ש"יש תיעוד רפואי" הכוונה היא על הפגיעה עצמה ולא על זה שהיא הלכה לבקש תיעוד רפואי.

הוקראה לאם בדיון בקשה שלה לבית הדין כי:

"ביום 1.9.21 [א'] סיפרה על יחסים בינה לבין אביה שכוללים מגע מיני – באותו יום הוגשה תלונה במשטרה, ומיד לאחר מכן לקחנו אותה לבית חולים".

האם מגיבה: הגשתי תלונה במשטרה, הלכתי לבית משפט לענייני משפחה, ואמרו לי שאין להם סמכות, ונתן לי 7 ימים בגלל החגים כדי שיהיה לי זמן ללכת לבית הדין.

האב עצמו טוען: האם הלינה עלי במשטרה, היו עלי מעל 40 תלונות.

האם מגיבה: הוא הפר צווי הרחקה, אולי 10 תלונות.

האב ממשיך: מעל 40 תלונות בהתחייבות, אולי 7-8 בהפרות צו, ועל תקיפות וחבלות. בשנה אחרונה עוד 3 תלונות, היא שקרנית. עמדתי בכל התחייבותי. עם כל הקושי. אני כבר שנתיים וחצי לא שותה. אני עובר ניכור הורי ושתייתי כמה פעמים. הורשעתי בשני תיקים, אחד שהתקשרתי אליה באשר להסדרי שהות וראו זאת כהטרדה, כן שהבת רצתה לראות אותי והלכתי לגן של הבת, וקבלתי 500 ש"ח קנס ותנאי. הגעתי לאיזון עם הילדים, הבת מתקדמת עם תעודה טובה, והיא הגישה תלונות, יש הקלטות. חודש וחצי לפני ראש השנה הם נכנסו לכת של הרב ברלנד, נכנסה לקהילה שלהם, והעבירו את הילדים למוסדות של הרב ברלנד, לא הסכמתי לכך, ניסו להכניס לרב ארוש, דברתי עם הרב ארוש, שישאיר את הילדים בבית ספר, טסתי לאומן, והילדים לא עונים לי, חזרתי לארץ, היא לא עונה, הבת צורחת לי בטלפון, ואני פונה למשטרה. מבקש לבדוק מה קורה. נידת באה הביתה, ואמר לי שיש צו בית משפט. בקשתי להרגיע את הבת, אך האם סירבה. הגעתי לחקירה, שם סיפרה [...] התיק סגור מכל כוון. אין כלום ממה שהיא ספרה שזה נכון. הנזק של הילדים בחצי שנה אחרונה גדול. חצי שנה התעללו בילדים, התעודה לא טובה. אני מוכן לשלם מכונת אמת. אותה אישה שספרה היא לאה ברלנד, הייתה חקירה במשטרה. הילדה ברחתה אלי 3 פעמים בחצי שנה האחרונה. הבת מתקשרת אלי מאנשים ברחוב. הבת מתחננת לעשות איתי שבת. קבעתי עם ל' ואספתי כסף והאישה לא

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שילמה. הכסף לא אצל ל'. שיבדקו מסוגלות הורית של האם. תמיד טענתי שהאם לא מתאימה. אני יכול לדאוג לכל צרכי הילדים, מבכל הבחינות, הילדים רוצים להיות אתי. היא צריכה אבחון פסיכיאטרי.

מגיבה ב"כ האם: האם שלמה כ-4500 ש"ח למתאם. אבקש את אותה הנחה לאם.

בית הדין הבהיר שהיא רשאית לפנות למתאם לשם כך.

מוסיפה ב"כ האם: יש גורמים בישראל לטיפול, והיא הופנתה לגורמים המטפלים. ויש מכתב מהפרקליטות מיום 5.1.22 שהנושא אמור להגיע לפרקליטות בימים הקרובים. הבת כתבה מכתב "שיקרתי" לטענת ב"כ האב, כך שנאמרו דברים ע"י הבת. בית הדין חקר את האב והאם, אך יש גורמים מטפלים, ולא זה אמור לומר האם הייתה פגיעה מינית. ניתן לזמן את הבת. אחרי הממצאים, אז מחליט בית הדין. האם בסערת רגשות מדם לבה, ויש עם זה קושי ובעיה לרדת לחקר האמת. האישה שילמה את כל השכר למתאם הורי והאב לא משלם. יש את הדיווחים מהמתאם ההורי. בדו"ח מתאם הורי נרשם שהאב רושם על המתאם "רמאי". המתאם רשם שהאם משתפת פעולה ומראה את הילדים. בעקבות התלונה, הבת ספרה לאותה גברת מה שסיפרה.

האם לא רוצה לומר מיהי אותה גברת. טוענת שהולך להיות משפט עם הזמנת עדים.

ממשיכה ב"כ האם: הבת סיפרה לאותה גברת ולאם מה שסיפרה, שהיה חשד להתנהגות מינית אסורה, אני לא יודעה מה הבת אמרה לאותה אישה. מפי השמועה שמעתי שהבת אמרה שהאם שכב עליה וליטף אותה. שמעתי מהאם.

בית הדין הקשה, הרי האם לא אמרה שהאב ליטף את הבת?

מגיבה ב"כ האם: כי שאלו אותה שאלה 10 פעמים והאם הייתה בסערת רגשות.

מוסיפה ב"כ האם: הייתה הפרת צו הרחקה.

בית הדין ביקש מב"כ העם להתייחס נקודתית לטענה לפגיעה מינית, ומוסיפה ב"כ האם: האם הלכה למשטרה ושלחו אותם להוציא צו הרחקה. האישה באה לשופט ושם אמר השופט שיש בעיה של סמכות, אך רשם שלפי חומרת הטענות, וכדי למנוע תקלה, ניתן סעד זמני ליצור קשר עד החלטת בית הדין לאחר 7 ימים. עשו בדיקה בבית חולים. ושם רשמו בעמוד 2 מה שצריך, כן ניגשו לרופא משפטי. בית הדין הרבני דורש הפקדה בשגרה. הם סברו שיש ממש בערעור, אך לא שילמה כי לאם לא היה כסף לשלם 5000 ש"ח שהורידו לה לשם. האם מגדלת את הילדים בלי כסף. יש תעודת המצינות של האם.

הובהר לב"כ האם כי לא התבקשה תגובה בנושאים שלא רלוונטיים לנושא הדיון, לחשש לפגיעה מינית בבת.

מוסיפה ב"כ האם: אין להסיר הפיקוח עתה ויש להמתין לחקירת כל הגורמים המקצועיים ולממצאים, ואולי התיק עבר לפרקליטות.

עד כאן עיקרי וטענות הצדדים ההדדיות שהושמעו בדיון.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

דיון

ובכן, לאחר שמיעת עמדת שני ההורים ובאי כוחם, בית הדין מתרשם כי האם חרדתית ביחס לקשר בין האב לילדים, ואין בפנינו כל תחילת ראייה לחשוש כי האב פוגע מינית בבתו, ונבאר את הדברים.

האם התבקשה לתאר את האירועים שגרמו לה לחשוב שהאב פגע מינית בבת, אך לא יכלה להצביע על אירוע מסוים (מלבד אחד), וטענה כל העת כי רצף המקרים מעלה אצלה חשד. אך אין במקרים שציינה כל הצדקה לחשד; לא בכך שהבת חזרה עם צבע לבן בלבנים, לא בכך שהבת מתפרצת על האם כשהיא חוזרת מהאב, ולא בכך שהבת ישבה על ברכי האב ולא בכך שהבת ישנה עם האב בסוכה, ולא בכך שהבת נתנה חיבוק חם לאביה. מסתבר שיש קשר טוב בין האב לבת [א'], אך מכאן ועד להעלות השערה לפגיעה מינית בבת, הדרך ארוכה.

ברם, האם סיפרה כי הבת אמרה לאישה זרה שהאב פגע מינית בבת, אך לא הסכימה לחשוף את שמה של אותה אישה, ואף האם לא נכחה באותה השיחה.

הממצא היחיד שמציגה האם, הוא, שהיא טוענת שהבת סיפרה לה אישית (לאחר שיחת הבת עם אותה אישה) שהאב שכב עליה עם בגדים. בית הדין לא יכול לדעת האם אכן כך אמרה הבת לאם, ולא יכול לדעת האם יש קשר בין אמירה זו, אם נאמרה, לשיחה של אותה אישה עלומה עם הבת קודם לכן.

כידוע, לצערנו, קל להאשים הורה בפגיעה מינית בילדים, שהרי כל טענה שכזו, ובצדק, מקבלת תשומת לב מרבית. אך כמובן שלא נוכל להרחיק ילדים מאביהם למשך תקופה כה ארוכה רק בשל טענה שאין לה כל בסיס.

בית הדין אינו מקבל את טענת ב"כ האם שיש להמתין עד להגעת התיק לפרקליטות וכו' טרם מתן החלטה, שהרי ככל ולא נראה שיש בסיס לטענת האם, אין לפגוע בטובת הילדים במניעת קשר ראוי בשל טענה בעלמא. כן בית הדין לא מקבל את טענתה שלבית הדין אין יכולת לבדוק האם הייתה פגיעה מינית, ורק לגורמים המוסמכים יש יכולת לבדוק זאת, שהרי כפי שהובא לעיל וכפי שיובהר להלן, נראה שאף לבית הדין יש די יכולת וכלים לבחון זאת, לפחות ברמת החשש והטענות של האם, והמצב שבשטח כיום.

ונפרט עוד.

לאור טענות האם, בית הדין הפנה את האב לפגוש את ילדיו תחת פיקוח: בתחילה תחת פיקוח יחידת הסיוע, ולאחר מכן תחת פיקוח עו"ס מהיחידה לטיפול במשפחה.

הודעות הגופים הנ"ל מתארות קשר מצוין בין האב לילדים.

ראשית, סרוקה לתיק הודעת עו"ס יחידת הסיוע שע"י בית הדין מיום 7.11.21 כדלהלן:

הילדים הגיעו כשהם לבושים באופן נקי ומסודר.

בשתי הפגישות האב הגיע עם משחקים חטיפים ושתייה. הילדים שמחו לקראתו והפגישות התנהלו ברגיעה ובשמחה מראשיתן ועד לסיומן. האב דאג לעניין אותם במשחקים מתאימים ומאתגרים, התעניין בתחום הלימודי והיה קשוב לרצונותיהם וכן התייחס אליהם בחום ובקרבה.

מהמפגשים עלתה התרשמות כי הילדים חשים קרבה לאביהם, נהנים מהקשר עמו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נראה כי יש חשיבות לפניית ההורים לאבחון אליו הופנו ע"י כבוד בית הדין לאבחון הורי וגיבוש תכנית לקשר בין האב לילדיו.

עד לקבלת תוצאות האבחון, מומלץ לכבוד בית הדין להורות לשירותי הרווחה אשר מטפלים במשפחה לגבש תכנית להסדרי קשר זמניים המותאמים למשפחה זו.

הדו"ח מדבר על כך שהילדים שמחים עם האב ועל אב שהקשר שלו עם הילדים הוא "בחום ובקרבה". כן נרשם "מהמפגשים עלתה התרשמות כי הילדים חשים קרבה לאביהם, נהנים מהקשר עמו", כך שלא נראה שקיימת ברקע חשש לפגיעה מינית של האב בילדים או בבת.

כן התקבלו דוחות מאגודת היועצים והמטפלים במשפחה בישראל, אליהם הופנה האב למפגשים עם הילדים.

ונזכיר האמור בדו"ח מתאריך 5.1.22:

במהלך הפגישה האב ובתו נראו קרובים והחליפו חוויות. ניכר כי הילדה קשורה לאביה האווירה הייתה טובה.

יום רביעי 5.1.22 - שלושת הילדים הגיעו כרבע שעה לפני האב בליווי אימם בזמן שהמתנתי עם הילדים הביעו הילדים התרגשות רבה לקראת המפגש. במהלך הפגישה האב חילק את זמנו בין ילדיו שיחקו במשחקים שהביא עימו. במהלך הפגישה הבת הקדישה שיר לאבא שגרם לשניהם לפרוץ בבכי. המפגש הסתיים בשיר משותף שהתייחס לכל אחד מהילדים לאבא.

כן נזכיר האמור בדו"ח מתאריך 10.2.22:

מצ"ב עדכון בנוגע למפגשים המתקיימים במסגרת האגודה ע"י ש', עו"ס בהתמחות: המפגשים נמשכים באופן סדיר, ניתן לראות כי הילדים מחוברים לאביהם ומתרגשים להגיע למפגשים, האב מצידו משתף פעולה, מגיע בקביעות, מעריך את הזמן עם ילדיו ממלא את הזמן בפעילויות המתאימות לילדים לפי הגילאים השונים.

כך שאף דו"חות אלו מצביעים על קשר חם ומרגש בין האב לילדיו, וביחוד בינו לבין הבת, נשואת טענות האם.

דוחות אלו מרחיקות כל חשש לפגיעה מינית של האב בבת, שהרי הסבירות נותנת שבת פגועה (בגיל 11) תשאף להתרחק מאביה, ולא לחפש את קרבתו.

ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום 6.10.21:

ובכן, בית הדין מבהיר, כי הליך הבדיקות והחקירות שעניינן בטענות האם למסוכנות האב נוכח אלימותו ופגיעה מינית בקטינה, ידוע לבית הדין, שאף נתן הוראותיו, כמצוטט מעלה.

התנגדות האם להסדרי שהות עם האב אינה חדשה; היא עלתה לפני בית הדין חדשות לבקרים, בווריאציות כאלה או אחרות, ובית הדין נתן החלטותיו הרבות בתיק. חשש לניכור הורי חמור הולך ומרחף מעל התנהלות התיק.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חרף התנגדותה הנחרצת של האם, והטענות שעלו על ידה, ועל מנת להימנע מפגיעה אנושה בקשר שבין האב לילדים, בית הדין הורה על קיום שני מפגשים מפוקחים, בליווי עו"ס יחידת הסיוע, למועד קרוב.

מסגרתה של יחידת הסיוע, הכנת בני המשפחה על ידי עו"ס יחידת הסיוע למפגשים, והליווי להם, יתנו מענה ראוי לכלל הסיכונים הנטענים על ידי האם, ומאידך יאפשרו להימנע מגדיעת הנותר מהקשר של האב על ילדיו.

לפיכך, בית הדין שב ומורה ליחידת הסיוע על קיום שני מפגשים קרובים בפיקוח, כאמור.

על שני הצדדים לשתף פעולה עם יחידת הסיוע ככל שיידרש.

כאמור בהחלטות אחרות, לא תתקבל טענה לפיה הילדים מתנגדים לקיום המפגש.

מבוקש עדכון עו"ס יח"ס בתוך 7 ימים אודות קביעת המפגשים והתנהלותם.

כך שבית הדין דנן כבר רמז שבתיק זה קיים חשש בולט כי האם מנכרת בניכור הורי. וניתן לעיין בהחלטות קודמות שבתיק, שרבות הן.

האם לא קידמה את ערעורה בבית הדין הגדול

האם ערערה על החלטת בית הדין למפגשים תחת פיקוח לאור תלונתה.

נצטט מתוך החלטת בית הדין הגדול מיום 9.12.21:

הובאה לעיוני בקשה נוספת של האם לביטול חובת הפקדת הערבות המופחתת שקבע בית הדין:

לאחר העיון ושיקול דעת הנדרש מחליט בית הדין לדחות את הבקשה.

נימוקו

ככל שהאם בטוחה בצדקת טיעוניה הרי שכספה יושב לה.

הסכום שנקבע הינו נמוך וסביר.

כך שאף בית הדין הגדול רמז, כי אם האמא בטוחה בצדקת טענותיה, הרי מצופה ממנה להפקיד סך זה, שאנו כה גבוה באופן יחסי, כדי להילחם על צדקתה, שהרי אם היא צודקת, כספה יושב לה.

אף עובדה זו מצביעה על כך שהאם עצמה לא בטוחה בצדקת טענותיה.

סתירות מהותיות בגרסת האם

האם טוענת לחשש פגיעה מינית של האב בבת [א'], אך בגרסת האם ובטענותיה נמצאו מספר סתירות מהותיות, ואף כאלו שאינן עוליים בקנה אחד מול המסמכים שהיא עצמה הציגה.

הדבר פוגע, כמובן, באמינות טענותיה.

ונפרט.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מציגה האם את מכתב הרופאה במיון, מיום 5.9.21, שם נרשם: "לדברי האמא (ללא נוכחות הילדה) – הייתה אישה מוכה, האבא מקיים יחסי מין מלאים עם הילדה תוך כדי שכרות". אין המלצה למעשה הנוגעת או המצביעה על חשש פגיעה מינית.

האם נשאלת, הרי בפנינו אמרה אחרת מאשר אמרה לרופאה בבית חולים, לא טענה שהאב מקיים יחסי מין מלאים עם הבת, והטענה החמורה ביותר שלה הייתה שהאב שכב על הבת עם בגדים, והאם מגיבה: כך הבת סיפרה לאותה אישה. לא שמעתי מהבת כך בעצמי, רק מה שהיא סיפרה לאותה אישה. זה הספיק לי כדי שלא לעשות בדיקות.

מוסיפה האם: אחרי חקירת ילדים, שלחו את הבת לרופא משפטי. חוקרי ילדים הגיעו לבית ספר בהפתעה, והבת הייתה עצבנית. ואמרה שהיא לא מספרת לנו שום דבר יותר. הם חקרו גם את הקטנה בלי להודיע לי. המשטרה אמרה שהקטנה ראתה הכול, ולכן חקרו אותה.

מציגה האם מכתב מרופא משפטי, מיום 23.12.10, שם נרשם: "לדברי האמא – הילדה הייתה בביקור אצל אביה לפני כ 20 יום, לדברי בת, אבא נגע בה".

בית הדין הקשה, מהיכן באה הטענה "אבא נגע בה", שהרי בפנינו לא טענה כך? כן הקשה, שהרי בבית חולים טענה שהאב קים יחסי מין מלאים עם הבת?

מגיבה האם: המשטרה פנתה לרופא המשפטי. אני הבאתי את הילדה. אך לא דיברו אתי. הרופא רק בודק, לא חוקר את הבת. מה שנרשם לעיל, זה בקבלה. שם נרשם רק שהאב נגע בה. בקבלה לא סיפרתי מה התלונה. זו לא רופאה שקבלה אותי.

למעשה, תגובתה לא שכנעה את בית הדין כי אין פה שינוי גרסה.

האם נשאלת: האם היה עוד אירוע שהאב פגע בבת או שהחשיד אותה בכך?

והיא מגיבה: מבין הזמנים היא הגיעה עם הלבנים, היה עוד מקרה לפני שנה, שאני הסכמתי עם המתאם הורי שהילדים יהיו יותר זמן עם האב בסוכות, ולמחרת הבת חזרה, מכווצת וצועקת, ולא סיפרה. כך היא מתנהגת כשהיא חוזרת מביקורים. אמרתי שאני רוצה לראות בעיניים שלי. ואז למחרת הבת סיפרה לי שהיא ישנה עם אבא בסוכה ולא שאר הילדים. ואמרה שאבא נעל את הדלת של הבית, והסוכה למטה. זה עוד דבר. גם מפקח אמר לי לפני שנתיים שאשמור על הבת. הוא אמר לי שהבת על האב כשהוא על הכיסא והוא מסובב את הבת. אך לא עשיתי מזה ענין כי זה אבא וכך אבא. אך הבת אמרה זאת מפורשות. לא היה אחרי שבת, רק הלבנים שהיו מלוכלכים.

בבקשתה לצו הגנה מיום 9.9.21 רשמה האם:

"[א'] סיפרה שבמהלך השבת, אביה אנס אותה, ולצערי הרב כבר משנת 2020, בזמן הסדרי ראייה בפיקוח של המשפחה בזמן ששני הקטנים הנוספים ישנים איתם במיטה אחת. יכול לפגוע בה שוב כפי ש[א'] סיפרה. מפחדת על שאר הילדים. יש תיעוד רפואי, אנס אותה במשך שנים".

והאם נשאלה – הרי הדבר לא עולה בקנה אחד עם מה שהיא סיפרה בדיון, שהרי לא דברה בדיון על אונס של שנים, אלא על אירוע חד פעמי, אף שנשאלה על כך מספר פעמים. כן אמרה בפנינו כמה פעמים שלא היה כל אירוע אחרי שבת חוץ מהסיפור על הלבנים.

האם מגיבה: כנראה הכוונה לאחרי בין הזמנים. הבת סיפרה לאותה אישה שהיו שבתות שהיו דברים. הכוונה ל"מהלך השבתות".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין לא השתכנע מדברי האם, וסבור כי לאור דברי האישה המפורטים בדיון, ישנה סתירה בין הגרסאות.

וכן נשאלה האם על מה שרשמה בבקשתה לצו הגנה כי "יש תיעוד רפואי אנס אותה במשך שנים", שהרי לא ספרה לנו עד כה אף פעם אחת על אונס של שנים, והאם מגיבה: הבת ספרה לאותה אישה שזה קורה במשך שנים.

בית הדין לא יכול לבדוק זאת, אך האם לא אמרה קודם לכן שהבת סיפרה שהאב נהג כך עם הבת במשך שנים. בית הדין רואה כך שינוי גרסה מובהק.

כן נשאלה האם על מה שרשמה בבקשתה לצו הגנה כי "יש תיעוד רפואי", שהרי בפנינו לא הוצג שום תיעוד רפואי אף שניתן לה לטעון הכול באשר לחשד שלה לתקיפה מינית, והאם מגיבה: התכוונתי לתיעוד רפואי. יש תיעוד רפואי לכל מה שאני אומרת. תיעוד שלקחתי את הבת להיבדק.

בית הדין מבהיר כי הסבר זה לא מקובל על בית הדין, וכשאם רושמת בבקשה לצו הגנה ש"יש תיעוד רפואי" הכוונה היא על הפגיעה עצמה ולא על זה שהיא הלכה לבקש תיעוד רפואי.

והעולה מכל האמור, כי ישנן סתירות מהותיות בטענות שטענה באם בזמנים שונים. לא ראי מה שטענה בפנינו לבין מה שטענה בבית חולים או אצל הרופא המשפטי או בבקשותיה לבית הדין, והדבר מוכיח על גרסה שקרוב לוודאי אינה אמת.

בנוסף, בגיליון שחרור מבית חולים מיום 5.9.21 נרשם כי "אחות גדולה בת 14 (מנישואים ראשונים) אמרה לאמא – שאבא של [א] תוקף אותה מאז הייתה בת 8.5 שנים". כל זאת לא סיפרה האם בפנינו, אף שנחקרה באריכות על ידי בית הדין, ואף שהתבקשה הרבה פעמים לתאר את כל החשדות שלה כלפי האב.

ואמנם בשחרור מהמיון (שם לא נראה שנמצא ממצא גופני מיוחד) נרשם שהיא מופנית בדחיפות לחקירת ילדים ובדיקות על ידי רופא משפטי, אך נראה שזה בסטנדרט לטענות מעין אלו, ולא מפני שראו איזה ממצא חריג או מדאיג, כך שאין ללמוד מאומה מהמלצה זו.

מסקנה

לאור כל האמור, לא נמצאה עילה לסבור או לדאוג שמא האב פגע מינית בבתו.

ואמנם, כדרכם, הגופים הרשמיים חוקרים ובודקים, וכך צריך להיות בנסיבות אלו; אך לאחר חקירה ובדיקה נמרצת, בפנינו לא נמצא ממצא מדאיג המוביל למסקנה כי חלילה האב פגע מינית בבתו.

במקרה מעין זה, מניעת קשר בין אב לילדים או צמצומו, גובר על התועלת, שהרי אין בפנינו חשש סביר לפגיעה מינית, אך החשש לפגיעה בילדים בגין צמצום קשר הינה מוחשית.

משכך, מבחינת בית הדין, אין צורך בפיקוח רשמי במפגשים בין האב לילדיו, כולל עם בתו [א].

ברם, האב מעט אימפולסיבי, ובית הדין, לאורך כל השנים, דרש פיקוח מסוים במפגשים בינו לבין הילדים, ואף כדי להפיס את דעתה של האם, וכאמור אף בהחלטה שמיום 17.11.20. משכך, האב רשאי לבחור גורם מפקח שיהיה עמו בעת המפגשים, אף בבית שלו, כולל בת משפחתו בוגרת וכד', ובית הדין ישקול לאשרו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאור הדין המקיף שהתקיים ועמדת שני הצדדים שכבר הושמעה בהרחבה, והעובדה שבית הדין כבר קיבל תמונה רחבה, מסתבר שלא יהיה צורך בקבלת תגובת האם כדי להחליט האם זהות המפקח מקובלת על בית הדין. ובית הדין יחליט בכך על פי שיקול דעתו.

בעתיד, ישקול בית הדין ביטול הפיקוח, ולאור ההתפתחויות שבתיק.

בית הדין לא יאפשר לאם להפר החלטה זו, ברם, ככל וכך תנהג, בית הדין ישקול פסיקת הוצאות לדוגמה.

תשלום הורי – חוב של האב

לדין זומן אף המתאם ההורי, אך הוא לא הופיע, והתקבלה הודעת המתאם הורי הרב ד', בשעה 2.54 בבוקר, כי נולד לו בן לפני כמה שעות, ולא יוכל להשתתף בדיון, ועוד רשם שם:

בתאריכים ה' טבת תשפ"ב (8.12.22) וט' טבת (13.12.22) כתבתי באופן מפורט ביותר למה ועל מה מגיע לי שכר הטרחה. מדובר על סך של 4,752 ש"ח שמר ע' לא שילם ממנו כלום עד עצם היום הזה.

כמו כן הסברתי כי כל התנגדות האב מבוססת על כך שלא הסכמתי להמליץ את אשר הוא חפץ שאמליץ, בצירוף העבודה שהסכמתי לו לארכה צנועה בתשלום שכר טרחתי לפני כשנתיים (!)

יחד עם זאת, וכדי לחסוך זמן שיפוטי יקר, וגם את זמני, ומטעמים אלו בלבד, אני מודיע בזאת כי אסכים לפשרה בה אקבל ממר ע' סך שלא ייפול מ-3,300 ש"ח באמצעות לא יותר משלושה תשלומים חודשיים.

ומגיב האב לדרישת המתאם ההורי שדורש החזר כספי: הוא מונה על ידי בית הדין, בגלל המצאות של האם, מאז לא היו טענות לאם, המתאם לא רשם אמת ואבקש דיון עם המתאם. אם יתברר שהוא צודק אני מוכן לשלם לו את הכול.

הוצע לאב לשלם למתאם את הסך הנמוך שהציע או לקיים דין עם המתאם, אך אז ללא הנחות, האב הסכים לתנאי זה ועומד בדעתו לקיים דיון עם המתאם.

משכך, ייקבע דיון נוסף בבקשת המתאם ההורי לתשלום שכרו ע"י האב. המתאם ההורי יופיע לדיון.

הדיון יתקיים באשר למלא שכרו של המתאם הנדרש על ידו, בסך 4752 ש"ח, ללא הנחות.

מכיוון שהטענות הן בין המתאם לאב, האם פטורה מלהופיע לדיון זה.

אם יתברר שהטענה של האב לאי תשלום שכרו של המתאם לא מוצדקת, אזי האב יחויב אף בהוצאות משפט, מלבד מלוא שכרו של המתאם ההורי.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ' באדר א' התשפ"ב (21/02/2022).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה